

γησόν με πρὸς τὴν λαμπέτιδα τοῦ Παρνασσοῦ κόρην !
ποθῶ ἵνα βιώσω παρ' αὐτῇ καὶ ζωπυρηθῶ, ὥς σύ,
ὕπὸ τῆς θείας πνοῆς της ! . .

— "Αἰωμεν" εἶπεν ἐκεῖνος· ἀλλὰ δέον ἵνα ἐπι-
σκεψώμεθα πρότερον τὴν ἐλευθέραν τοῦ δεσμωτηρίου
κάτοικον, τὴν συμπαθῇ αὐτῆς ἀδελφὴν· τὸ στενὸν
πλὴν ζωήρυττον ταύτης δῶμα, ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν
καλλιδαφνιν Παρνασσὸν ἀγούσης κείμενον, ὀφείλει
πάντως νὰ διέλθῃ ὁ ἐκεῖ πορευόμενος καὶ τὴν εὐερ-
γέτιδα αὐτῆς λαλῶν μετ' ἀγάπης νὰ ἐνωτισθῇ.

Καὶ ἡ παρθένος ἐπορεύθη ὅπου ὠδήγησεν αὐτὴν ὁ
ἐμπιστος τῆς Φιλοσοφίας καὶ μύστης τῆς ποιήσεως,
ἡτις προφρόνως παρέσχεεν αὐτῇ τὰς χρυσᾶς πτέρυγας
τὰς ἀνυψούσας πρὸς τὸ ἐφίμερον τῆς ψυχῆς Ἰνδαλμα,
τὴν θεῖαν Εὐδαμονίαν. Ἦδη ἐμβιοῖ παρὰ τὴν γλυ-
καῖαν αὐτῆς προστάτιδα, μέσῳ θαλλούσης φύσεως,
ἐπὶ τοῦ θαμινοῦ ὄρους, ἔνθα ἐκείνη ἀπ' αἰώνων μα-
κρῶν ἐπηξέε τὴν ἀνθοστεφῇ σκηνὴν της, γαλήνιος καὶ
ἀληθῶς ὀλβία. ὕπομειδιῶσα ἔστιν ὅτε σκαπτικῶς
ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς πλάνης δι' ἧς, ὡς οἱ πολλοί,
ἀνεζήτει τὴν Εὐδαμονίαν ἐκεῖ ἔνθα τὸ ψεῖδές αὐ-
τῆς μόνον καὶ ἀνεμώλιον φάσμα οἰκεῖ.

Ἦ Εὐδαμονία ! χρυσοῦν ὄναρ, ὄναρ οὐχὶ φροῦδον
ἀλλ' ἀληθές ! . . χάρις οὐρανία, γυμνὸν ἀπαύγασμα τοῦ
πρὸς τὴν ταπεινὴν ἀνθρωπότητα μειδιήματος τῆς
θείας Ἀγάπης, ὄντως ὑπάρχεις καὶ μειλιχίως δια-
γελᾷς τῷ ἀλανθᾶστος εἰδότητι ποῦ ὀφείλει νὰ σέ
ζητῇ. Ὡς σεῖς θεότητος ἀγλααί, ἱεραὶ κόραι τῆς
Θρησκείας, παρέχετε ἐσχαί τῇ θεῇ ἐπινεύσει, τῷ
ταπεινῷ ἀνθρώπῳ τὴν πρὸς τὴν ἀληθῆ Εὐδαμο-
νίαν πτῆσιν καὶ ἔσπε, ἔσπε ἐσκαί αἱ σεπταὶ καὶ
προσφιλεῖς τοῦ ἡθικοῦ κύσμου ἄνασσαι !

KOPNHAIH A. ΠΡΕΒΕΖΙΑΤΟΥ.

ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΠΑΜΟΣ.*

Τὴν σκέψιν ταύτην βασανίζουσα κατῴρθωσε νὰ ἐ-
πιφέρῃ γαλήνην ἐν τῷ πνεύματι αὐτῆς. Ἠσθάνθη
ἑαυτὴν ἀνυψουμένην, διότι δὲν ἔμενεν ἀοπλος, ἀδρα-
νὴς δειλὴ πρὸ τοῦ πεπρωμένου, ἡσθάνετο ἑαυτὴν
ὕπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀνυψουμένην. Δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων
τῶν νεανίδων, αἱ ὁποῖαι ἐθίζονται εἰς τὰς ταπεινό-
τητας καὶ τὰ αἶσχη τοῦ κόσμου, ἡσθάνετο δὲ εἰδός
τι περιφρονησεως πρὸς ὃ, τι θὰ ἐγκατελίμπανεν.

Ἡ θάλασσα προέκειτο αὐτῆς ἀναμένουσα, ἡ θά-
λασσα εἰς ἣν θὰ παρέδιδεν ἑαυτὴν, ἡ ὁποία θὰ ἐλι-
κνίζε καὶ θὰ ἐξέθραζεν εἴτα αὐτὴν εἰς Ὀφελίαν, τὴν
κόμην λελυμένην καὶ κυματίζουσαν καὶ τὴν ἐσθῆτα
προσκακολλημένην εἰς τὸ σῶμα ἔχουσαν.

Ἠθέλησε νὰ ἰδῇ τὴν θάλασσαν καὶ κύψασα ἔξω
τοῦ χεῖλους ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἀτενίζουσα τὸ κύμα,

ὅπερ βραδέως καὶ ὑποκώφως ἐπλησσε τὰς βάσεις τῆς
προκυμαίας. Τὸ ὕδωρ ἦτο δικυγές καὶ κυανόχρουν,
μέσον δὲ τοῦ πυθμένος, ἀνὰ μέσον τοῦ χάους τῶν
βράχων, ἡδύνατο νὰ παρακολουθῇ τὰς κινήσεις τῶν
φυκῶν, τὰ ὅποια ἐν τῇ ἀκανονίστῳ καὶ ἰδιοτρόπῳ
αὐτῶν βλαστήσει παρεῖχον τὴν ἰδέαν ἀπειρομεγέθους
κόμης μελαίνης θωπευομένης ὑπὸ τοῦ κύματος.

Ἰστατο ἔτι ἐν τῇ αὐτῇ θέσει κλίνουσα ἔξωθεν τοῦ
χεῖλους, ὅτε ἡ μήτηρ αὐτῆς, ἐπανερχομένη ἐκ Φλαμ-
μαβίλλης, ἦλθε παρ' αὐτῇ.

— Πῶς εἶσαι, ἡρώτησεν ἡ κ. Καπέλ παρατηροῦ-
σα αὐτὴν μετὰ τρυφερότητος. Τὸ βλέμμα σου εἶναι
καθαρώτερον τῶρα, φαίνεται ὅτι ὁ θαλάσσιος ἀήρ
σοῦ ἔκαμε καλόν.

— Ναί, ἀπήντησεν ἡ Σωσάννη θλιβερώς μειδιῶ-
σα, μοῦ ἔκαμε καλόν.

Μὴ θέλουσα ὅμως ὥστε ἡ μήτηρ αὐτῆς νὰ ἐξακο-
λουθῇ τὴν συνδιχλέξιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμέ-
νου, ἔσπευσε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ ἐν Φλαμμεμβίλλῃ
οἴκου, ἡ δὲ κ. Καπέλ ἐδήλωσεν ὅτι πράγματι ἤξιζε
πολὺ περισσότερο παρ' ὅτι ἐφαίνετο κατὰ τὴν πρῶ-
την ἐπίσκεψιν.

— Σοὶ διαβεβαίω ὅτι θὰ εἴμεθα ἐκεῖ πολὺ καλὰ
καὶ πολὺ ἡσυχαι, λίαν δὲ εὐτυχεῖς ἐν τῷ στενῷ ἡμῶν
κύκλῳ.

— Δὲν σὰς ἔλεγον ἐγὼ ὅτι θὰ εἴσθε εὐτυχῆς ; ἀ-
νέκραξεν ἡ Σωσάννη.

Ἀμέσως ὅμως αἰσθανομένη ὅτι ἡ συγκίνησις ἐκεί-
νη ἦτο δυνατόν νὰ τὴν προδώσῃ, ἐπανέλαβε προσπα-
θοῦσα νὰ φανῇ εὐθυμος.

— Σὰς παρακαλῶ, μητέρα, δὲν μὲ ἐξηγῆτε πῶς
ἐννοεῖτε τὰ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ σπητιοῦ.

Καὶ ἡ κ. Καπέλ διὰ μακρῶν ἔδωκεν ἐξηγήσεις,
εἰσερχομένη καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας τῶν λεπτομερειῶν
μετὰ προφανοῦς εὐαρεσκείας.

— Τὸ μέγα δωμάτιον τοῦ ἰσογαίου θὰ χρησιμεύ-
σῃ ὡς γραφεῖον εἰς τὸν πατέρα σου, ἡμεῖς δὲ θὰ χω-
ρίσωμεν δι' ἡμᾶς τὴν παρακειμένην μικρὰν αἴθυσαν,
εἰς τρόπον ὥστε θὰ εἴμεθα πάντοτε μαζὶ ὡς πρέπει
νὰ γίνεσθαι διὰ πρόσωπα τὰ ὅποια εἶναι πάντοτε
σύμφωνα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν θὰ ὑφίστανται
δι' ἡμᾶς τὸ κενὸν καὶ ἡ μονοτονία τῆς ζωῆς οἷα συμ-
βαίνει εἰς τὰ χωρία. Ἐκ τῆς μικρᾶς ἐκείνης αἰθού-
σης φαίνεται ἐν λαμπρότητι ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸ θὰ
σοὶ εἶναι διαρκὲς διασκέδασις . . . ἐὰν ἐπὶ τινα ἀ-
κόμη καιρὸν μείνῃ μεθ' ἡμῶν, ἐὰν ὅμως ἐντὸς ὀλί-
γου ὑπανδρευθῇς θὰ λάβῃς τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μᾶς
ἀφήσῃς ἐκεῖ τακτοποιημένους ὑπὸ τὰς καλλιτέρας
περιστάσεις ὅπως ὤμεν εὐτυχεῖς, ὁ πατήρ σου καὶ
ἐγὼ . . . ὅσον οὐδέποτε ἡδυνήθημεν νὰ εἴμεθα ἐν Πα-
ρισίοις. Εἶναι κἄτι τι βέβαιον αὐτό, δὲν ἔχει οὕτω ;

— Εἶναι ἡ μεγαλητέρα χαρὰ, ἣν δύναμαι νὰ αἰ-
σθανθῶ.

Τῇ ἐσπέρᾳ, καθ' ἣν ὥραν ὁ πατήρ αὐτῆς ἔμελλε
νὰ ἐπανέλθῃ, ἡθέλησε νὰ μεταβῇ εἰς προὔπκνησιν

* Ἰδε ἀριθ. 24, σελ. 468—470.

του, όταν δὲ συνήντησεν αὐτόν, ἐλάβετο αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βραχίονος συσφιγγομένη πρὸς αὐτόν.

— Εἰσθε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἡμέραν σας ; ἠρώτησε.

— Λίαν εὐχαριστημένοι, ἡ δουλειὰ θὰ πάγῃ περιφρημα. Τώρα ὅτε ἔλαβον πλέον ἀπόφασιν, βλέπω καλλίτερα ὅλας τὰς ἀρετὰς τὰς ὁποίας μᾶς παρέχει ἡ ἀπόφασίς μου. Δὲν ὑπάρχει κἀνὲν πρᾶγμα καλλίτερον διὰ νὰ ἔχῃ κανεὶς ἥσυχον τὸ πνεῦμα ὅσον νὰ ἡξεύρῃ τις καλῶς τὸ τί θέλει. Καὶ αὐτὸ θὰ τὸ μάθῃς ἀργότερον.

— Σὰς βεβαίω ὅμως ἐγὼ ὅτι τὸ ἡξεύρω ἀπὸ τοῦ νῦν, εἶπεν.

Ἐζήτησε δὲ τότε ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς νὰ διηγηθῇ ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποία ἔλαβε διὰ τὴν ἐν τῷ οἴκῳ ἐγκαθίδρυσιν αὐτῶν.

— Βεβαίως, εἶπεν ὁ κ. Καπέλ, θὰ εἴμεθα πολὺ καλὰ ἐκεῖ. Φθάνει ἡλικία τις κατὰ τὴν ὁποίαν ἐννοεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἡ εὐτυχία ἐγκτεται ἐν τῇ μετριοφροσύνῃ.

— Ναί, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ φθάσῃ κανεὶς εἰς τὴν ἡλικίαν ἐκείνην.

— Θὰ ἰδῇς.

— Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλέπω ὡς πρὸς τὸ παρὸν εἶναι ὅτι τὰ πράγματα ἔρχονται ὅπως ἐπιθυμῆτε καὶ αὐτὸ μὲ εὐχαριστεῖ πολὺ.

— Καὶ διὰ σέ, δὲν εἶναι ὅπως ἐπιθυμῆς ;

— ὦ! ναί, βεβαίως, καὶ δι' ἐμέ εἶναι εὐχάριστα, ἐγὼ ὅμως δὲν ὑπολογίζω τὸν ἑαυτόν μου.

— Μήπως τάχα δι' αὐτοῦ θέλεις νὰ εἰπῇς ὅτι θὰ μᾶς ἀφήσῃς ἐντὸς ὀλίγου ;

Τότε ἐκείνη ἠναγκάσθη νὰ καταβῇ πρὸς πᾶσαν ἰσχυράν ὅπως μὴ τρέμῃ ἢ φωνῇ τῆς καὶ ἀπῆντησεν.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικόν μου.

Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἐπρόφερε διὰ τόνου εὐθύμου, αἰσθανομένη ὅμως ὅτι συνάμα τὰ δάκρυα ἀνῆρχοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, ἀφῆκε τὸν βραχίονα τοῦ πατρὸς αὐτῆς ὅπως δρέψῃ ρόδον ἐκ ρόδου, ἥς οἱ κλώνες ἐκρέμαντο εἰς τὸ χεῖλος τοῦ πατρὸς τὴν ὁδὸν χάνδακος, εἴτα δὲ ὅταν ἐπ' ὀλίγον καθυσύχασε ἐπανῆλθε καὶ ἔθεσε τὸ ρόδον εἰς τὴν κομβιοδόχην τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

— Καὶ ἄλλο τι ὅμως παρατηρῶ, εἶπε τότε, ὅτι δὲν θὰ χωρισθῇτε πλέον καὶ δὲν θὰ ἀπουσιάζετε ἐπὶ ὁλοκληρῶν μῆνας, ὡς ὅταν ἐτρέχετε καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν διὰ τὰς ἐργασίας σας, νῦν μὲν ἐδῶ ἄλλοτε δὲ ἐκεῖ κρατούμενος, δὲν ἡξεύρω πλέον καὶ ἐγὼ διὰ πόσον καιρὸν.

— Ἐβαρύνθην πλέον τὰ ταξείδια, γνωρίζω δὲ ἐγὼ κάλλιστα τὰς ἡδύτητας τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου καὶ τῆς ἀτομικῆς ἀσφαλείας. Ἐὰν δὲν ἡδυνήθην ν' ἀπολαύσω αὐτῶν ἐνωρίτερον δὲν ἦτο σφάλμα μου.

Ἐγίνωσκεν ἐκείνη τοῦτο, ὡς ἐπίσης ἐγίνωσκεν ὅτι ἐὰν ἐνίοτε δυσαρέσκαι ἐπεκράτησαν μεταξὺ τῶν γονέων αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι ἐπῆνεγκαν θυέλλας τινὰς

αὐτὰι ἐπῆλθον συνεπεία τῶν δυσχερειῶν τοῦ βίου καὶ τῶν κακῶν ἐργασιῶν. Τοῦ λοιποῦ δὲν ὑπῆρχε φόβος περὶ αὐτῶν, ὑπῆρχεν ὅμως σημεῖον περὶ τοῦ ὁποίου ἐπεθύμει νὰ πραγματευθῇ ἀλλὰ τὸ ὁποῖον τῇ ἐφαίνετο δυσχερέστατον. Πῶς νὰ εἰπῇ τῷ πατρὶ αὐτῆς, αὐτῇ, ἡ ὁποία ἐσέβετο ἐκτάκτως αὐτόν, «Σὰς παρακαλῶ νὰ ἦσθε ἡπιώτερος πρὸς τὴν μητέρα μου παρ' ὅσον ὑπῆρξατε νῦν καὶ νὰ μὴ παραφέρεσθε εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ τρομάξῃ καὶ ἐκείνη καὶ νὰ διατελῇ ἐπὶ πολὺ τεθλιμμένη ;» Ἡ θῆλῃς δὲν θὰ ἦτο παρὰδοξος καὶ ἀτοπος δι' αὐτήν ; ἀφ' ἑτέρου δὲν θὰ ἦτο ἀποκάλυψις βραδυτέρων ; Ἀφοῦ εἰκοσάκις ἀνεμάχησε φράσιν τὴν ὁποίαν δὲν ἡδύνατο νὰ προσφέρῃ ἢ ἐξῆς μόνον ιδέα ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν αὐτῆς. Σύρουσα τὴν μητέρα τῆς πρὸς ἑαυτὴν εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι συνηνωμένοι καὶ οἱ τρεῖς εἶπε :

— Θὰ ἀγαπᾶσθε ἀναμεταξύ σας.

IV.

Ἐπανελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιον αὐτῆς ἡ Σωσάννη ἔκλεισε τὴν θύραν κλειδῶσασα, κατεβίβασε τὰ παραπετάσματα καὶ ἐξεδύθη ἐν σπουδῇ.

Ἀφ' οὗτου ἦν ἔγκυος δὲν εἶχε χαλαρώσει τὸν στήθοςδεσμον αὐτῆς καὶ μεθ' ὅλην τὴν στενοχωρίαν, ἣν ὑφίστατο ἐξηκολούθει νὰ φέρῃ τὰς αὐτὰς στενωὺς ἐφηρμοσμένας ἐσθῆτας, ἃς εἶχεν ἀγοράσει κατὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ἔαρος, πολλάκις ὅμως ἐπνίγετο καὶ ἐνίοτε ὑφίστατο σπασμούς, οἱ ὁποῖοι ἠπειλοῦν νὰ προδώσωσιν αὐτήν. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὑπὲρ πάσας τὰς λοιπὰς ἐγένετο αὐτῇ λίαν ἀλγεινὴ, πολλάκις δὲ ἠσθάνετο ὅτι ἐπαυσεὶν ὁ παλμὸς τῆς καρδίας αὐτῆς καὶ ὅτι παρ' ὀλίγον ἐλειποθύμει.

Καὶ ὁ Κάμιλλος ὅμως δὲν ἔβλεπε τὰς εἰς αὐτὴν ἐπιγενομένας μεταβολὰς !

Ἀληθῶς εἰπεῖν, οὐδ' ὁ πατήρ, οὐδ' ἡ μήτηρ αὐτῆς αὐτὴ δὲν ἔβλεπον αὐτὰ, ἀλλὰ τοῦτο προήρχετο ἐκ τῆς καθ' ἐκαστὴν συνηθείας, κυρίως δὲ ἐκ τῶν προφυλάξεων τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν ὅπως μὴ ἐννοήσωσιν τι. Μόλις ἐτόλμα νὰ ἰσταται ὀρθὴ ἐνώπιον αὐτῶν, ἀπέφευγε νὰ περιπατῇ ὁσάκις τὴν παρετήρουν καὶ τότε προσελάμβανε βεβιασμένας στάσεις αἱ ὁποῖαι ἐν δεδομένην στιγμῇ ἡδύνατο ν' ἀποκαλύψωσι τὴν ἀλήθειαν.

Πότε ὅμως ; Πόσον χρόνον, πόσας ἡμέρας, πόσας ὥρας εἶχεν ἔτι πρὸ αὐτῆς ὅπως μὴ προδοθῇ καὶ ὅπως ἀργότερον, ἐπανερχομένης τῆς ἀναμνήσεως τῶν πραγμάτων ἀπερ θὰ παρετήρουν, νὰ μὴ κατηγόρουν αὐτῆς ; Τὸ ἄλλος αὐτῶν θὰ ἦτο ἀρκούντως ἐπώδυνον ὥστε νὰ προσπαθῇ νὰ μὴ ἐπαυξήσῃ αὐτὸ καὶ διὰ ταπεινώσεως.

Ἐὰν εἶχεν ἐν τῷ δωματίῳ αὐτῆς καθρέπτην μέγαν ἢ ἐρυθρίον μετὰ καθρέπτου, θὰ ἡδύνατο νὰ ἐπισκοπήσῃ ἑαυτήν. Δὲν εἶχεν ὅμως ἀλλ' ἢ μικρὸν κάτοπτρον κρεμᾶμενον ἐξ ἡλου, ἀφ' οὗτου δ' εὗρίσκετο ἐν Διελέτ δὲν ἡδυνήθη νὰ εὕρῃ καθρέπτην μέγαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνήθῃ νὰ ἰδῇ ἑαυτὴν ὀρθὴν ἰσταμένην

νην. Κατεβίβασε τὸ κάτοπτρον ἐκείνου καὶ τοποθετήσας αὐτὸ ἐπὶ καθέκλας, δίδουσα αὐτῷ θέσιν ἐπικλινή καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐναντι τοῦ ἡλίου, προσεπάθησε νὰ λάβῃ ὅσῳ τὸ δυνατόν ἀκριβῆ γνώσιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς.

Τρόμον ὑπέστη τότε. Ἦτο θαῦμα πῶς ἔτι ἐπέμενεν ἡ ἀποτύφλωσις τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ τὴν ἀφρομὴν ἐκείνου, ὅπερ ἦτο κατάφωρον ἀνεζήτει εἰς λόγους ἡθικούς.

(Μετάφρασις Α. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ).

(Ἄκολουθει)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΗΛΙΑΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ. Ἀνακοινώσεις κ. TACCHINI, MASCART, JANSSEN, DESLANDRES καὶ G. E. HALE.—ΧΡΟΝΙΚΑ. Τὸ χρώμα τῶν ὁπαρῶν.—Μετεωρολογικὸν δελτίον τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Συνεχίζοντες τὴν ἐπὶ μικρὸν διακοπεῖσαν σειρὰν τῶν δημοσιεύσεων τῶν σπουδαιότερων ἀνακοινώσεων ταῖς Ἀκαδημίαις ὡς καὶ τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ μᾶλλον τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ἐνδιαφεροῦσάν ἀνακαλύψαν, δημοσιεύομεν σήμερον τὰς, σχετικῶς πρὸς τὴν φυσικὴν τοῦ Ἡλίου σύστασιν καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἡλιακῶν φαινομένων ἀδιαλείπτως γινομένης μελέτας, ἀνακοινώσεις τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων, αἵτινες ἐν συνόψει ἔχουσιν ὧδε :

Ὁ κ. Tacchini ἀνεκοινώσατο τῇ Ἀκαδημίᾳ τὸν παρελθόντα φεβρουάριον τὰ πορίσματα τῶν ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἐπιμελείας διεξαγομένων ἀπὸ πολλοῦ παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν ἡλιακῶν φαινομένων, παρατηρήσεων γενομένων ἐν τῷ βασιλικῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τοῦ Collège romain κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμνηνον τοῦ 1892.

Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων, γενομένων κατ' ἐποχὴν ἀρκούντως εὐνοϊκὴν εἰς παρατηρήσεις, προκύπτουσι τὰ ἐξῆς πορίσματα :

αον Ὅτι μετὰ δευτερεῦον ἐλάχιστον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡλιακῶν κηλίδων τοῦ παρελθόντος σεπτεμβρίου μνην, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου παρατηρηθέντων πόρων νύξῃθη, ὡς καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προηγηθέντος τριμήνου, οὕτως ὥστε οὗτος νὰ εἶνε περίπου ὁ αὐτὸς κατὰ τὸ δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον τρίμηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ αὕτη παρατήρησις ἐγένετο καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δάδων· βον δὲ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἡλιακὰς προχοάς, ὁ ἀριθμὸς τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν ἦτο μικρότερος, οὐχ' ἦττον ὅμως τὸ φαινόμενον διετήρησε τὴν αὐτὴν περίπου, ἢν καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον τρίμηνον ἔντασιν.

Ἐν συνόψει δέ, τὸ δεύτερον ἐξάμνηνον τοῦ 1892 δεδὸν νὰ θεωρηθῇ κατὰ τὸν κ. Tacchini ὡς περιόδος λίαν δεδηλωμένης ενεργείας ἐν σχέσει πρὸς τὰ φαινόμενα τὰ συμβαίνοντα ἐν τῇ ἡλιακῇ χρωμοσφαίρᾳ καὶ ἀτμοσφαίρᾳ.

Ἐπίσης δεδὸν νὰ μνημονευθῶσιν ἐνταῦθα καὶ τὰ

πορίσματα τῶν μελετῶν τοῦ κ. Tacchini ἐπὶ τῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἡλιακὸν ἡμερινὸν ἀποστάσεως τῆς ἑδρας τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀστεροσκοπεῖου παρατηρηθέντων ἡλιακῶν φαινομένων, κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης συνάγεται ὅτι αἱ προχοαί, αἱ δάδες καὶ αἱ κηλίδες ἦσαν πολυαριθμότεραι ἐν τῷ νοτίῳ ἡλιακῷ ἡμισφαίρειῳ, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς μεταλλικὰς ἐκρήξεις οὐδεμίαν αὐταὶ παρέδχον ἐνδειξιν, καίτοι τὰ ἐν τῇ ἡλιακῇ χρωμοσφαίρᾳ καὶ ἀτμοσφαίρᾳ φαινόμενα ἦσαν πολλακίς ἀρκούντως σημαντικά. Ἐπίσης ἐκ τῆς μελέτης ταύτης ἐξάγεται, ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον αἱ κηλίδες ἦσαν πολυπληθέστεραι καὶ συχνότεραι ἐν ταῖς αὐταῖς ζώναις ἐν αἷς καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον τρίμηνον, ἐνῶ τούναντιον αἱ προχοαὶ ἦσαν πολυπληθέστεραι ἐν χώραις ἀπώτερον τοῦ ἡλιακοῦ ἡμερινοῦ κειμέναις, ἐν χώραις ἐν αἷς δὲν παρατηρήθησαν οὔτε δάδες οὔτε κηλίδες.

Εἰς ταῦτα προστίθουσιν ὁ κ. Tacchini ὅτι, ἐὰν ἡ ἐν τῷ νοτίῳ ἡλιακῷ ἡμισφαίρειῳ ὑπεροχὴ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων φαινομένων ἐξακολουθήσῃ, τοῦτο ἐπηρεάσει βεβαίως τὰ κατὰ τὴν γενομένην τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (4/16 ἀπριλίου) ἐκλεψὴν ἡλιακὰ φαινόμενα.

Τὴν αὐτὴν ἐποχὴν (φεβρουάριος ἐ. ἐ.), ὁ κ. Mascart ἐγνώρισε τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν τὰς ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Λυὸν γενομένας παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἡλιακῶν φαινομένων, κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμνηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὑπὸ τοῦ κ. Guillaume, συνεργασίᾳ τῶν κ.κ. Le Cadet καὶ Marchand. Τὰ σημαντικότερα πορίσματα τῶν μελετῶν τούτων εἶνε τὰ ἐξῆς :

αον Ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡλιακῶν κηλίδων ἐξηκολούθησεν αὐξανόμενος· Ἐνῶ κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμνηνον τοῦ 1892 ἐμετρήθησαν 125 ὁμάδες, κατέχουσιν ἐπιφάνειαν 12 196 ἑκατομμυριοστών τῆς ἡλιακῆς ἐπιφάνειας, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νύξῃθη κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμνηνον εἰς 158, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὰ 15 359 ἑκατομμυριοστὰ τῆς αὐτῆς ἐπιφάνειας. Ἡ αὐξήσις αὕτη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κηλίδων παρατηρήθη ἰδίᾳ εἰς τὴν περὶ τὸν ἡλιακὸν ἡμερινὸν χώραν.

βον Ὅτι ἀρκούντως σπάνιον φαινόμενον παρατηρήθη τὴν 11/23 σεπτεμβρίου· ὁμὰς πόρων ἐφάνη περὶ τὴν 520 βόρειον πλάτους ἐν μέσῳ ὀλίγον λαμπρῶν δάδων.

γον Ὅτι ἐπίσης παρατηρήθη αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁμάδων τῶν δάδων, μετὰ καὶ ἀνευ κηλίδων, ἀπὸ 159 εἰς 173. Ἡ αὐξήσις αὕτη ἦτο ἰδίᾳ σημαντικὴ εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον (88 ὁμάδες ἀντὶ 70 τοῦ πρῶτου ἐξαμήνου), ἐνῶ εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον παρουσιάσθη μᾶλλον ἐλάττωσις (85 ἀντὶ 89). Ὡς δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁμάδων τῶν κηλίδων, οὕτω καὶ ὁ τῶν δαδῶν νύξῃθη ἐπὶ μᾶλλον κατὰ τὴν περὶ τὸν ἡμερινὸν ζώνην· οὕτω κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμνηνον ἐμετρήθησαν τοιαῦτα 26, ἀπέναντι 13 τοῦ πρῶτου ἐξαμήνου.

Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης, τὰ πορίσματα ταῦτα συμφωνοῦσι πληρέστατα πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα συμπεράσματα τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου μελετῶν τοῦ ἰταλοῦ ἀστρονόμου κ. Tacchini.